

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΟΗΜΕΝΩΝ ΚΑΡΔΙΩΝ

Α Α

ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΟΗΜΕΝΩΝ ΚΑΡΔΙΩΝ

*Απομαγνητοφωνημένη ομιλία
του πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου,
από την ιστοσελίδα floga.gr, επάνω στο χωρίο του κατά Λουκᾶν
Εὐαγγελίου, κεφάλαιο 16ο, στίχοι 19 ἕως 31, στά πλαίσια τῆς
ἐρμηνείας πού ἔγινε στό κήρυγμα τῆς Κυριακῆς 2-11-2014.*

Ἄν δέν γνώριζα πώς τό κείμενο, πού ἀκούσαμε πρῖν ἀπό λίγο, ἀνήκε στόν
Εὐαγγελιστή Λουκᾶ καί τό ἄκουγα ἔτσι, θά ἔλεγα πού κάποιος ἀντιγράφει ἢ κλέβει

τώρα τό κομμουνιστικό μανιφέστο τῆς ἐπαναστάσεως τῶν λαῶν κατά τοῦ χυδαίου καπιταλισμοῦ. Ἀλλά δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς δέν εἶναι τά πράγματα ἔτσι καί σίγουρα ὁ Λουκᾶς δέν ἀντέγραψε τόν Μάρξ, πιθανῶς ὁ Μάρξ τόν Λουκᾶ, δέν τό ξέρω αὐτό. Μοιάζει τό κείμενο, γιατί ἔχει ὁμοιότητες. Κάποιοι πλούσιοι, κάποιοι φτωχοί. Ἐδῶ εἶναι δύο προσωπικότητες, πλούσιος καί φτωχός. Καί γίνεται μιά ἀνατροπή. Κάποιοι περνοῦσαν καλά, μετά δέν περνοῦν καλά. Κάποιοι πού δέν περνοῦσαν καλά, περνοῦν καλά. Αὐτή εἶναι ἡ κοσμική προοπτική αὐτοῦ τοῦ μανιφέστου. Πού καλό στίς προοπτικές του, ἀλλά ἀδύνατο στή δυνατότητα νά γίνει θεραπεία. Γιατί ἐδῶ μιλάμε στό μανιφέστο γιά ἓνα σύστημα. Ἀλλά τό κείμενο τό εὐαγγελικό ἀρχίζει διαφοροποίηση, μιλάει γιά τά πρόσωπα. Δέν μιλάει γιά τόν πλοῦτο, γιά τή φτώχεια, μιλάει γιά τόν φτωχό καί τόν πλούσιο. Ἄρα ἡ θεραπευτική κρίνεται στά πρόσωπα καί ὄχι στά συστήματα. Πολύ καλή προοπτική νά ἀλλάξει τό σύστημα, ἀλλά χωρίς τά πρόσωπα δέν ἀλλάζει τίποτα. Καί θά δοῦμε ἀκριβῶς αὐτά πού σᾶς λέω τώρα, θά τά επιβεβαιώσουμε ἀπ' τό κείμενο μέσα, ὅπου ἀναλύεται μέ ἓνα μοναδικό τρόπο ἡ προσωπικότητα τοῦ πλουσίου καί τοῦ φτωχοῦ. Καί εἶναι βαθιές οἱ τομές πού γίνονται, πολύ βαθιές θεολογικές, βαθιές θά τολμῶ νά πῶ δηλαδή ψυχολογικές τομές πού ἀναφέρονται στήν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Νά δοῦμε πρῶτα-πρῶτα τόν φτωχό. Τά στοιχεῖα τοῦ φτωχοῦ. Πρῶτα-πρῶτα ὁ φτωχός ἔχει ὄνομα. Ὁ ἄλλος δέν ἔχει ὄνομα, ὁ πλούσιος. Ἐχω ὄνομα σημαίνει ἔχω προσωπικότητα. Γι' αὐτό βλέπετε, στή βάπτισή μας παίρνουμε τό ὄνομά μας καί ἀποκτοῦμε προσωπικότητα. Καί μάλιστα προσωπικότητα μπροστά στόν Θεό, πρόσω-πο. Θά δοῦμε τόν Θεό πρόσωπο πρὸς πρόσωπο. Ἄρα τό πρῶτο στοιχεῖο αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι φτωχός κατά τά κοσμικά μεγέθη καί τά οικονομικά μεγέθη, εἶναι ἡ προσωπικότητα.

Τό δεύτερο στοιχεῖο: Δέν φαίνεται καθόλου νά διαμαρτύρεται, δηλαδή δέν πάει μιά πορεία μέ τό ΠΑΜΕ καί τό ΣΥΡΙΖΑ, γιά νά βρεῖ τό δίκαιό του. Δέν φαίνεται νά διαμαρτύρεται, θά πεις εἶναι κουτός, ἀλλά ἔχει καί ἄλλα στοιχεῖα. Προσέξτε τό στοιχεῖο πού φαίνεται λίγο γελοῖο καί λίγο τραγικό καί πιό τραγικό ἀπ' ὅ,τι φαίνεται. Τό ὅτι ἔρχονται τά σκυλιά καί τρώγουν ἀπό τίς σάρκες του, τίς γλείφουν, λέει. Λένε οἱ Πατέρες εἶναι εἰς τύπον Χριστοῦ. Πέθανε καί τρώμε τόν Χριστό. Καί

μήν ξεχνάτε πού ο Χριστός ο Ίδιος χαρακτήρισε τούς ανθρώπους πού είναι μακριά από τόν Θεό «κυνάρια».

Τελικά, όταν πεθαίνει αυτός ο φτωχός άνθρωπος, τόν υποδέχονται άγγελοι. Αυτά τά στοιχειά δηλώνουν τή βαθιά προσωπικότητα αυτού του ανθρώπου, πού αυτός μπορεί νά αλλάξει τόν κόσμο. Πρώτα-πρώτα γιατί είναι μιά προσωπικότητα πολύ βαθιά. Δέν είναι πιά τό σύστημα. Είναι ή προσωπικότητα.

Καί πᾶμε στήν ιστορία του πλουσίου. Τά στοιχειά του πλουσίου είναι τά ἑξῆς, τό ὅτι τρώει καλά καί ντύνεται καλά, ἄλλα στοιχειά δέν ξέρουμε, οὔτε τό ὄνομά του ξέρουμε. Ξέρουμε τά στοιχειά τά κοσμικά, πού ἀφοροῦν τή σάρκα του. Καί ἔρχονται οἱ Πατέρες νά κάνουν μιά πολύ βαθιά ἀνάλυση. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει σῶμα καί ψυχή. Καί τά δύο τά καλλιεργοῦμε, κατά τά μέτρα τῆς εὐδοκίας του Θεοῦ. Ἐδῶ, στήν περίπτωση του πλουσίου καλλιεργεῖται μόνο τό σῶμα. Βλέπετε τροφή καί ροῦχα, τά ἑξωτερικά στοιχειά. Καμιά ἀναφορά γιά τήν ψυχή. Προσέξτε, ἔχουμε δύο πόδια, ἂν τό ἓνα καλλιεργήσουμε μόνο καί τό ἄλλο τό ἀφήσουμε ἀτροφικό, δέν θά μπορούμε νά περπατήσουμε, θά γίνουμε ἀνάπηροι. Αυτό παθαίνει αυτός ο ἄνθρωπος, καλλιεργεῖ μόνο ἓνα στοιχεῖο καί μάλιστα δαιμονικά τό καλλιεργεῖ, ἀφοῦ δέν καλλιεργεῖ καί τό ἄλλο μαζί καί γίνεται πάνω του μιά ἀναπηρία.

Προσέξτε τώρα τό καιρῖο στοιχεῖο. Πεθαίνουν καί οἱ δύο· ὁ ἓνας πάει κοντά στούς κόλπους του Ἀβραάμ, μαζί μέ τούς ἀγγέλους. Ὁ ἄλλος πεθαίνει ἀλλά μέ τόν θάνατο τί γίνεται; Ποῦ στήριξε τή ζωή του; Στό σῶμα. Τό σῶμα ἔλιωσε ὅμως. Ἐμεινε τίποτα ἀπό τήν ψυχή; Ὅτι στοιχεῖο πιά του ἔμεινε, πού ἦταν ἡ ψυχή του δέν ἔχει καμιά καλλιέργεια. Γι' αὐτό καί τό κείμενο, πού είναι συγκλονιστικό τό κείμενο, βάζει αὐτόν δηθεν νά ὁμιλεῖ, βλέπετε νά μιλήσει δέν μπορεί πιά, δέν ἔχει σῶμα νά μιλήσει. Τόν βάζει νά ρωτάει, νά του βάλουν λίγο νερό στό στόμα. Δέν ἔχει στόμα νά πάρει νερό νά δροσιστεῖ. Δέν μπορεί νά τό κάνει, δέν ἔχει σῶμα. Είναι συμβολικές κινήσεις. Βάζει στήν κουβέντα, νά ὑπάρχει μεγάλη ἀπόσταση. Μά οἱ ἀποστάσεις ὑπάρχουν ὅταν ὑπάρχουν οἱ γεωμετρικές περιγραφές, ἔ; Δέν ὑπάρχει ἀπόσταση. Ἡ ἀπόσταση ἀπ' τόν Θεό είναι πῶς λιγότερο ἀπό τό μισό [του] μισοῦ του χιλιοστοῦ. Ὅσο ἀπέχει ὁ νοῦς ἀπ' τήν καρδιά μας. Δέν ὑπάρχει ἀπόσταση. Τά στοιχειά είναι συγκλονιστικά δηλαδή, καί μετά βάζει τό στοιχεῖο, τό ὅτι ἐνδιαφέρεται γιά τούς ἄλλους, γιά τά ἀδέρφια του, ὄχι γιά τόν ἴδιο βέβαια. Δέν

μπορεῖ νά ἐνδιαφερθεῖ γιά τόν ἴδιο. Μιλáει γιά μετάνοια, ὄχι γιά τόν ἴδιο. Λέει γιά νά ἐνημερώσει τὰ ἀδέρφια του. Γιά νά ἔχεις μετάνοια πρέπει νά ἔχεις νοῦ. Ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ σωματικά λείπουν ἤδη. Ὅλα τὰ ὁποῖα λέει, ἂν ἦταν τὰ πράγματα ἀλλιῶτικα θά μποροῦσε νά γίνει, δέν μπορεῖ νά γίνει, γιατί ὁ ἴδιος τὰ κατέστρεψε. Ἄρα ἡ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ πλουσίου, δέν εἶναι ἡ ἱστορία πιά μιᾶς κοινωνικῆς ἀδικίας πού δέν τήν θέλουμε καθόλου. Ἀλλά ἡ ἱστορία ἀδικίας ἀποκαθίσταται ἂν κάποια πρόσωπα θ' ἀλλάξουν. Ὅπου λειτουργεῖ πιά τό σῶμα τους καί ἡ ψυχὴ τους, ἡ ὁποία αὐτό μένει στό τέλος. Μπορεῖ νά καλλιεργήσει ὅλα τὰ χαρίσματα.

Εἶναι πραγματικά τό κείμενο συγκλονιστικό καί φυσικά ξεπερνάει τή διακήρυξη ἑνός κομμουνιστικοῦ μανιφέστου. Νά τό προσέξουμε βέβαια γιατί εἶναι τραγικά τὰ συστήματα τοῦ κόσμου καί τὰ συστήματα δέν γιαιτρεύονται διά τραγικῶν καταστάσεων. Ἀλλά μπορῶ νά πῶ πού γιαιτρεύονται διά συγκλονιστικῶν ἐπαναστάσεων, πού γίνονται μέσα στήν καρδιά μας καί στήν ψυχὴ μας. Ἡ βαθιά καλλιέργεια τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία θά φέρει αὐτή τήν ἀλλαγὴ τοῦ συστήματος μετά καί θά ἀλλάξουν τὰ πρόσωπα.

Προσέξτε λοιπόν, ἐπειδὴ τό κείμενο εἶναι συγκλονιστικό καί ἀφορᾷ ἐμᾶς καί καλλιεργοῦμε βαθιά τήν ψυχὴ μας, θεραπεύοντας καί τό σῶμα μας κατά τὰ μέτρα τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ἐμεῖς οἱ χριστιανοί αὐτὰ νά τὰ προσέξουμε. Φυσικά δέν προσκολλόμαστε στά ἄρματα συστημάτων, καί δέν ἐλπίζουμε τίποτα ἀπ' αὐτούς. Εἶναι τελείως ψεύτικα καί δέν ἔχουν κάτι νά ποῦν οὐσιαστικό, παρά μιλοῦν γιά σαρκικά μεγέθη. Ἐμεῖς δέν ζητᾶμε τέτοια ἀλλαγὴ, μακάρι νά γινόταν νά ἦταν ὅλοι ἅγιοι, ν' ἀλλάξουν τὰ συστήματα. Κάνουμε μιᾶ ἀλλαγὴ βαθιά στήν καρδιά μας. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπανάσταση πού γίνεται. Ἄρα ἔχουμε καί ἐμεῖς τό δικό μας μανιφέστο. Ἡ βαθιά ἀλλαγὴ τῶν ἀνθρώπων μέσα τους. Ὅπου μετά θά ῥθει καί ἡ ἀλλαγὴ τοῦ συστήματος. Δέν θά μπορεῖ πάλι νά ὑπάρχει πλούσιος πού νά ἐκμεταλλεύεται τούς ἄλλους.

Κείμενο συγκλονιστικό, κείμενο ἀληθινό, κείμενο θά ἴλεγα, μοναδικό καί στήν ἐρμηνευτικὴ του προσέγγιση κατά τούς Πατέρες. Ὅπου πιά ὅλοι οἱ κοινωνιστές γελοιοποιοῦνται. Καί ἔρχεται μπροστά τό Εὐαγγέλιο, ὁ Χριστός, ἡ Ἐκκλησία, προτείνει αὐτές τίς βαθιές ἀλλαγές χωρὶς τραγικές, αἱματηρές ἐπαναστάσεις, ἀλλὰ ἐπαναστάσεις οὐσιαστικές μέσα στήν καρδιά μας!

M
E
N
O
Y

(Πηγή: http://www.floga.gr/50/01/01/2014-5/03_201411020101.asp)

Φορτώθηκε: την Κυριακή 01/11/2015

